

Una Diada 2021 pensant en com fer ja la independència

written by Llorenç Prats | 13 de setembre de 2021

Els presos polítics un cop indultats han passat a ocupar un paper residual en la vida nacional catalana. La celebració de la Diada nacional ha estat un clar exponent d'aquesta realitat. Els catalans volen mirar al futur i animar-se col·lectivament. I ho han fet aplegant-se a milers, prescindint de les pors de la pandèmia o de qualsevol altre perill.

Amb els principals presos polítics al carrer, no han ocupat el lloc central de la manifestació de recuperació nacional que se celebra anualment a Catalunya, ara materialitzada a fer efectiu el mandat democràtic del primer d'octubre de 2017. Més aviat, veient el conjunt dels manifestants reunits per l'Assemblea, han fet nosa o no han aportat res. I qui diu els presos polítics també diu els de l'exili o el Consell. Ni uns ni altres han tingut una presència mínimament rellevant en la celebració massiva d'aquest 11 de setembre de 2021.

Aquesta realitat és, sense dubte i en clau objectiva, un símptoma de maduresa, ja que les conviccions de la majoria nacional se sustenten sobre fets i no sobre especulacions. I els fets indiquen que després de manifestacions amb milions de persones i un esforç col·lectiu encomiable sota la direcció dels presos polítics indultats no s'ha avançat, ni a l'interior ni a l'exterior, a fer efectiva la independència tal com mana el mandat democràtic sorgit del referèndum d'autodeterminació.

Si això que s'exposa no fos suficient, molts manifestants d'aquest 11 de setembre han deixat palès un desencís explícit amb els que havien estat els seus líders inqüestionables i pels quals ho haguessin donat tot. Però si un nou tema

posterior va ésser definitiu, expliquen, va ser renunciar a emprar l'idioma català davant les instàncies judicials espanyoles durant el conegut judici farsa que es va poder seguir en directe, patint d'impotència. Van desaprofitar, com després els condemnats han reconegut, la seva darrera oportunitat per corregir la desconfiança que havien generat entre la ciutadania quan la nit del 1r d'octubre del 2017 no van proclamar el resultat victoriós sorgit de les urnes.

Durant el judici farsa, davant del món, hom havia d'entendre físicament que a qui es jutjava era a una nació i que el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol era la causa de la seva sort com a criminals espanyols. Però no va ésser així, van preferir aparèixer com uns gestors autonòmics inconscients dels seus actes i això, com deien molts dels manifestants responent aquestes preguntes, és imperdonable tot i que s'ha de respectar, com de fet, en general, va succeir.

Els parlaments dels presidents de les entitats convocants que es van posar a la capçalera de la manifestació van prescindir de parlar d'amnistia. Segurament havien entès clarament que només pot sortir de manera automàtica de la força de la independència. Ni un sol lema, postal o rètol d'entre els manifestants es feia ressò d'aquesta possibilitat. Una llei espanyola d'amnistia sobre els fets i les accions del primer d'octubre de 2017 "no procedeix ni s'entén", exclamava un veterà d'aquestes manifestacions.